

Herrarna

Ulf Lundell

Å herrarna dem går ombord
med munnen full med vagaord
Dem sitter där i första klass
som om dem satt på gegapass
Dem spanar in varan med sin blick
som om dem kunde minsta trick
De bär på stryk
De är de ty'
och väskan viftar som ett ply'
ja, herrarna dem styr och där
som en herde över flock av får

Ja herrarna dem ligger ned
Dem ligger ned på knä och ber
ge mig gud e innehåll
jag tror jag läcker som ett såll
Ja herrarna dem pratar skit
och dribblar hjärtan hit och dit
De vaktar dig
föraktar dig
tills dem skrytligen slaktar dig
Dem längtar efter sjutton år
och gråter ut i hår o tjår

Ja herrarna de tror dem vet
Hur allting är i hemlighet
men herrarna vet ingenting
de dansar runt i ramelring
ty herrarna har missat allt
som sött och salt
som varmt och kallt
Dem ler åt dig
Dem ger åt dig
så många mardrömmar fler åt dig
ja herrarna bestämmer allt
mens du och jag betalar allt

Ja herrarna dem é sån
som aldrig någonsin kommer bort
dem smyger kring i skuggerna
och tigger till sig tuggorna
så står dem fram i talarstol
ja lampor lyser som en sol
dem åmar sig
dem kråmar sig
tills ingeting mer förvånar dig
dem säger nått struntförnämt
och applåderar solförjânt

Å herrarna dem leker gud
och dundrar in bud för bud
och fängelse, skam o fa'
o santillsil o leverkrav
dem åker hissen upp och ned
och dem blir bara fler och fler
dem tror dem kan vad ingen kan
stänga in en frie man

vad vi gör här på husets tak,
är ta mig fan våran ensak.